

[C. J. F. Sven.]

mig og dem, der gerne i et og alt vil ligestille Børn uden for Ægteskab med de Børn, der er født i Ægteskab. Derfor kan jeg heller ikke følge den Tanke, den højtærede Justitsminister udkastede, at jeg nu først skulde gaa med til at indføre ogsaa en Tvangsarveret for de Børn, der fødes uden for Ægteskab, hvorefter vi kunde afskaffe al Tvangsarveret. Jeg synes, det er den omvendte Vej at gaa.

Den højtærede Justitsminister mente, at det Overskud, som de flere Barnefædres Bidrag kunde fremkalde, skulde anvendes til Gavn for de flere Fædres Børn. Den højtærede Justitsminister nikker. Men det er jo dog ikke Tanken, saa vidt man kan se af Lovforslaget. I Lovforslagets § 30, 4de Stykke, 2det Punktum, staar der følgende, som jeg tillader mig at citere: „Skulde Fondens Regnskab udvise et Overskud, vil dette efter Socialministerens Bestemmelse være at anvende til Formaal vedrørende Børneforsorgen i Almindelighed“. Og saa tilføjes der oven i Købet: „Af Fondens Midler kan Landsnævnet for Børneforsorg efter Ansøgning fra Moderen eller den, der skal varetage Barnets Tarv, yde de i § 20, Stk. 5, 1ste Punktum, omhandlede Bidrag til Børn, for hvis Vedkommende flere ved Faderskabssagen er anset som bidragspligtige“.

Men naar vi saa ser paa § 20, Stk. 5, 1ste Punktum, saa handler det ikke om andet end særlige Bidrag til Barnets Daab, Konfirmation og faglige Uddannelse, men derimod netop ikke om Bidragene fra det 18de til det 21de Aar. Altsaa det Overskud, der er, vil i Virkeligheden for det første være at anvende i Almindelighed, men modsætningsvis er det da givet, at det er ganske udelukket at anvende det til Bidrag efter det 18de Aar. (*Justitsministeren* [Steincke]: Saa retter vi det). Saa retter vi det, siger den højtærede Justitsminister. Ja, det er jo meget imødekommende, men jeg har i øvrigt kun gjort opmærksom paa det i Forbindelse med, at jeg syntes, der var en vis Inkonsekvens i selve Forslaget.

Den højtærede Justitsminister mente, at mine Indvendinger mod, at man stillede de uden for Ægteskab fødte Børn bedre end de Børn, der fødes i Ægteskab, kun var af formel Natur, idet der reelt tilsigtedes og skabtes en Ligestilling mellem Børn født i og uden for Ægteskab, idet disse sidste havde et Ægtebarns Rettigheder og havde Hjemmet, og hvad dertil hører. Men der gaar man jo netop ud fra, at det ægte Barns Stilling altid er bedre. Kan man nu

egentlig gøre det? Jeg vil indrømme, at selvfølgelig vil det Barn, der har et godt Hjem, i mangfoldige Tilfælde være bedre stillet end det Barn, der er født uden for Ægteskab. Men Mødre til uden for Ægteskab fødte Børn kan virkelig ogsaa være udmærkede Mennesker og kan have et udmærket Tag paa at opdrage deres Børn.

Derfor kan man, naar man skal lovgive paa disse Omraader, efter mit Skøn ikke a priori gaa ud fra, at det ægte Barns Stilling i opdragelsesmæssig Henseende absolut er bedre. Det er heller ikke sikkert, at dets Stilling rent økonomisk er bedre, thi der findes ogsaa Masser af Hjem, hvor der er Smalhans, saaledes at de i Ægteskab fødte Børn virkelig økonomisk set er særdeles daarligt stillede. Det viser sig, naar man beskæftiger sig med det i Praksis, at mange Kvinder, der har et eller flere Børn født uden for Ægteskab, sidder adskilligt bedre i det end mange Familier, hvor der kun er ægte Børn til Stede.

Jeg takker for de venlige Bemærkninger om Samkvemsretten for Barnefaderen, og jeg haaber, at det skal lykkes i Udvalget at naa til et Resultat, saaledes at man her faar trukket de rette Grænser, idet jeg selvfølgelig erkender, at man ikke skal overdrive og kun med Forsigtighed skal gaa til at give Barnefaderen denne Samkvemsret.

Endelig skal jeg over for den højtærede Justitsminister bemærke, at naar jeg nævnte Kejser Vespasian, var det hverken for at fornærme Kejseren eller den højtærede Justitsminister. Saa vidt jeg har bragt i Erfaring, var Kejser Vespasian en udmærket pæn Mand. Han gjorde sig kun herostratisk berømt i en ganske enkelt Situation, og det var denne Situation, som jeg hentydede til, og som jeg nu haaber, den højtærede Justitsminister vil studere. Naar man ser paa Enkelthederne i Situationen, var den virkelig meget morsom.

J. S. Foget: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit tilbageviste med ægte Kvindelighed Udtrykket „Skamlet paa Samfundet“. Naar jeg benyttede dette Udtryk, var det for, saa stærkt som det var mig muligt, at understrege, at det efter min Mening er en Skamlet paa et Samfund som vort med denne Kastedeling, hvorefter uægtefødte Børn ikke har samme Ret, ikke maales med samme Maal som ægtefødte Børn. Jeg forstaar altsaa paa det ærede Medlem, at det ærede Medlem mener, at denne Skamlet fortsat skal bestaa, at denne Forskel mellem uægte og ægte Børn fortsat skal være skarpt optrukket. I saa